ekſitus minno jure: agga teie ſurustate, ja tahhate Teotuſt minno wasto ſelgeks tehha. Siis olgo teile nüüd teáda, et Jummal on mind árrarikkunud, temma on mo Au minno pealt árrawótnud, ja omma Wihha ſüütnud pöllema mo wasto; mo Pennad on ta kaugele minnuſt árraſaatnud, ja mo Tuttawad on mind árraunnustanud; need, kes mo Majas Aſſet, ja mo Ummardajad, arwawad mind wööraks, ja omma Eullaſt pean ma allandikkult pakluma omma Suga. Mo Wain on wööraks ſanud mo Naeſele, ja mul on halle Meel mo lihhaſte Laste pärraſt. (§ 342.)

§. 368. Mo Luud on mo nahha ja Lihha külges kinni, mo Nerud löppewad árra mo Süsſikondas. Epärraſt heitke Armo, heitke Armo mo peale, teie mo Sõbrad, ſeſt Jummala Käſſi on minnuſſe puutnud; miſspärraſt ajate teie mind ka taka! Kes teeks nüüd, et mo Könned ſaaksid ülleskirjotud Ramatuſſe, ehk iggawest Kiwiwide ſiſſe rajutud; ſeſt wata, „ma „teen, et mo Lunnastaja ellab, ja temma „jääb wimaks Pörmo peale ſeisma. Ehk „kül Uſſid mo Nahhaga ſedda Lihha ſawad „árrakorinud, ſüski ſaan ma omma Lihha „ſees Jummalat nähha; ſedda minna ſaan „enneſele nähha, ja minno Silmad ſawad „tedda watada, ja mitte üks wööras." Agga teie, kartke Mööga eeſt, ſeſt tulline Wihha tulleb keige üllekohto peale, mis Mööga wäärt on.

§. 369. Keik Jjobi kallid Sannad ſaid ilmanego räkitud ſellammal Ajal, ſeſt Sowar Naama Maalt hakkas neste Jjobile tunnistama, et Jummal ühhe Waggale kogoniſte mitte niſuggust Niſti ſün Ma peál ei woiks peale panna, waid et Jjob palio Dalust ja Ullekohhut peaks ollema teinud, et temmale Jummalaſt ſeſuggune Waew olli läkkitud (§. 359.)

Eesti Vana Rahwa Kalender 1783, lk. 24